

LaRouche og historiens ustoppelige kraft

STEWART BATTLE

Den 8. september 2024, EIRNS

Den 8. september markerede Lyndon LaRouches (1922 – 2019), 102-års fødselsdag – den verdenshistoriske statsmand og sin tids mest præcise økonomiske prognosemager. Der er ingen, hvis liv og bidrag står mere i centrum af den aktuelle verdenshistorie end LaRouche, og samtidig hvis fjender hårdere forsøgte at lukke munden på, bagtale og eliminere. Da det nuværende verdenssystem er i færd med at bryde sammen og skifte fra efterkrigstidens orden til en ny, post-kolonial arkitektur (hvis vi overlever en sådan overgang), er der ingen, hvis arbejde vil spille en mere afgørende rolle for et nyt systems succes end Lyndon LaRouche – hvis arv i øjeblikket bæres videre af hans kone, Helga Zepp-LaRouche.

I et interview i 1976 insisterede LaRouche på, at »efterkrigstidens internationale monetære system er i færd med at kollapse«, og advarede om at hvis det ikke blev erstattet, var verden på vej mod en depression værre end i 1930'erne, og en atomkrig mellem supermagterne. Men han opstillede også forudsætningerne for en løsning på denne krise:

»Det er klart, at der ikke er noget problem mellem Sovjetblokken og NATO-landene som nationer, der ville berettige en atomkrig. Det er udelukkende den monetære krise, som har bragt os i denne situation. Så derfor, hvis vi får et nyt valutasystem, fjerner vi ikke kun faren for en generel depression – der behøver ikke at opstå en depression – men vi fjerner også den verdenssituation, der ville føre til atomkrig.»

Derfor, sagde LaRouche, »er den grundlæggende form for løsning

i det væsentlige denne: OECD-landene er bankerotte, udviklingssektoren er bankerot. Men det behøver ikke at være en katastrofe... Man tager simpelthen denne masse af ubetalelige papirer, skubber dem til side til fremtidig genforhandling, opretter et nyt pengesystem for at skabe kredit til at holde basisproduktionen og landbruget og industrien i gang. På nuværende tidspunkt kan vi få, dvs. enhver i Det Hvide Hus, der ønsker det, kan få et nyt internationalt pengesystem, som ville formidle ca. 300 mia. dollars om året i langsigtet kredit, primært til eksport af industrivarer fra den avancerede sektor til udviklingssektoren, hvoraf USA's andel ville udgøre ca. 100 mia. dollars om året. Det ville få os ud af depressionen; det ville få verden ud af depressionen, og det ville tilvejebringe et stabilt pengesystem og et langsigtet perspektiv for vækst. Uden en sådan foranstaltning er der intet håb om at undgå depressionen, og jeg tror, der er meget lidt håb om at undgå krig.«

I et senere spørgsmål uddybede LaRouche, hvordan dette ville fungere, herunder de vigtigste investeringsområder for global økonomisk vækst: »Vi har i udviklingssektoren en kapacitet i form af veldefinerede projekter ... landbrugsudvikling, udvikling af industricentre, byudvikling og udvikling af infrastruktur. Vi er i stand til at investere op mod en halv billion dollars om året i udviklingssektoren – det er verdens kapacitet. Det indebærer massiv landbrugsudvikling på det asiatiske subkontinent, vi kan gøre Rio de la Plata-regionen i Sydamerika, det vil sige det nordlige Argentina, det sydlige Brasilien og Uruguay, til et af verdens store landbrugs- og industriområder med hensyn til produktion; alt der kræves er traktorer, gødning og så videre. Sahel, som nu er et hjemsted for pest, sult og sygdom, kan i løbet af 15-20 år ikke kun på kort sigt bringes ud af sin nuværende elendighed, men kan blive den store brødkurv for hele Afrika. Derudover har Indien ... selv om det på den ene side er et fattigt land med hensyn til landbrug, har Indien den tredjestørste befolkning af

videnskabsfolk og ingeniører i verden – et stort industrielt potentiale samt midlerne til at udvikle sit landbrug...

»Biproduktet af at øge verdens eksport til udviklingssektoren med 300 milliarder dollars til denne type arbejde ville betyde, at man ville opnå en yderligere vækst i de industrielle behov, en vækst i verdenshandlen, hvilket ville betyde, at vi ville være i gang med det største industrielle opsving i moderne historie.«

Med andre ord opfordrede LaRouche til at skabe en ny, win-win finansiel arkitektur, som ville fremme global økonomisk vækst. Det ironiske ved den nuværende situation, især i anledning af LaRouches 102-års fødselsdag i september, er, at LaRouches prognose fra 1976 på en måde er sammentrængt til den nuværende situation i verden i dag. Overvej følgende:

Det vestligt dominerede finanssystem er overbelånt og balancerer på randen af kollaps, kun holdt flydende af enorme mængder af dollars, som er blevet pumpet ind i systemet i løbet af de seneste år på bekostning af drastisk faldende levestandarder for amerikanere og borgere over hele verden. Samtidig kaster nationerne i Vesten sig hovedkulds ud i en potentiel atomkrig mod Rusland, med Kina inden for rækkevidde, som følge af de to sidstnævntes afvisning af at indføre det stadig mere bankerotte og dysfunktionelle system, som LaRouche beskrev for næsten 50 år siden. Det er også ironisk, at både Rusland og Kina i sidste uge var værter for deres egne respektive topmøder, Eastern Economic Forum (EEF) i Vladivostok og Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), hvilket er et udtryk for, at voksende dele af verden netop tager spørgsmålet om fysisk økonomisk udvikling op som hjørnesteinen i en ny win-win økonomisk arkitektur til at erstatte det uddøende transatlantiske.

Det er netop et sådant truet nyt system, som angloamerikanerne har erklæret, at de vil gå til atomar verdenskrig for at stoppe.

Lørdag den 7. september blev cheferne for de amerikanske og

britiske efterretningstjenester kørt i stilling foran et publikum i London for at advare verden om den »fare«, som Rusland og Kina udgør, og samtidig insistere på, at det »særlige forhold« mellem USA og Storbritannien vil understøtte verden »ind i det næste århundrede«. De undlod at nævne, at USA i øjeblikket er ved at revidere sin atomdoktrin, mens USA og Storbritannien er ved at afskaffe kravene om fornyelse af deres atomdelingsdoktrin som forberedelse til en potentiel forebyggende atomkrig mod Rusland. De undlod også at nævne, at der er en stadig større indsats i gang for at konfrontere Kina, herunder den potentielle udstationering af Tomahawk-missiler med mellemlang rækkevidde i Indo-Stillehavet.

Mens mange måske lader sig narre af den slags tegneserieagtige fortællinger, er sandhedens magt – som LaRouche udøvede den – langt stærkere. Historien kan ændres gennem en fælles indsats fra små, men intellektuelt overlegne grupper af organisatorer, som er i stand til at formidle ovennævnte sandhed til andre – især i krisetider, hvor tidligere accepterede fortællinger bryder sammen. Sådan er det med den Internationale Fredskoalition, som netop har holdt et banebrydende møde i sidste uge. Fat mod i denne proces, og udbyg koalitionen i de kommende dage og uger.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis